

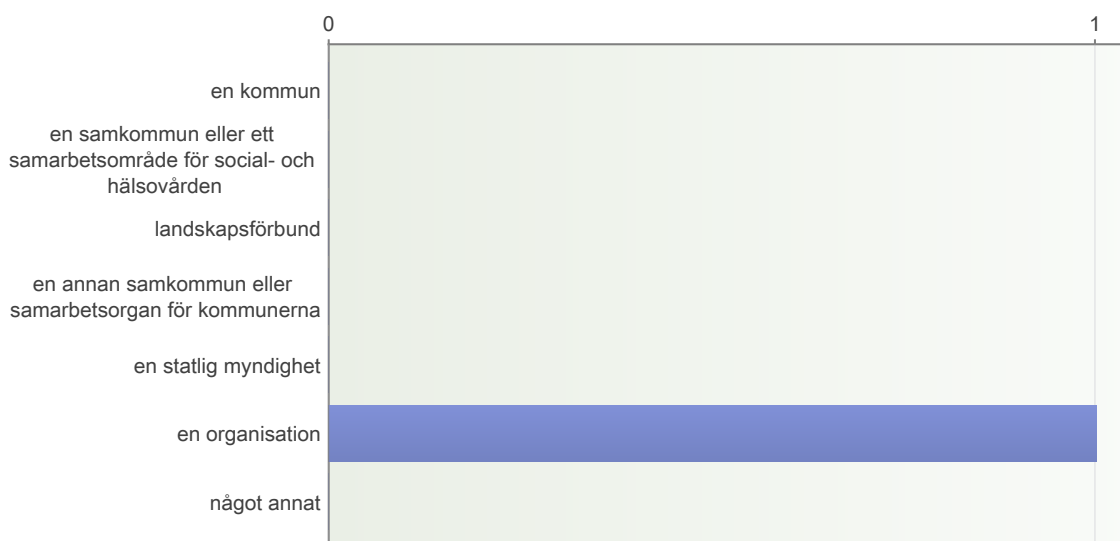
1. BAKGRUNDSINFORMATION

Vastaajien määrä: 1

Officiellt namn på den som svarar	Namn på den person som antecknat svaret	Kontaktuppgifter till den person som är ansvarig för svaret	Datum som begäran om utlåtande behandlades i organet	Organets namn
Förbundet De Utvecklingsstördas Vänner	Lisbeth Hemgård	Lisbeth Hemgård	7.11.2016	Intressepolitisk arbetsgrupp

2. Är den svarande

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Kan man genom förslaget minska hälso- och välfärdsskillnaderna bland befolkningen och göra tillgången till tjänster mer jämlik? Om inte, hur borde förslaget förbättras med tanke på dessa aspekter?

Vastaajien määrä: 1

- Utgångspunkten att ansvaret för tjänsterna flyttas till landskap är positiv, eftersom det kan innebära att kompetensen stärks och att det blir mer jämlik behandling av olika kommuninvånare. I dagens läge kan det vara en enskild socialarbetare, som inte har kunskap om de särskilda behov den stödbehövande har, som fattar beslut om hur tjänsterna ska ordnas. Detta leder till brist på service enligt de verkliga behoven. Samtidigt finns det emellertid risk att det är svårt att få till stånd en fungerande helhet för personer som behöver många olika former av stöd. Därtill är det oklart hur samarbetet med de förebyggande instanserna t.ex. inom dagvård och skola, som blir kvar i kommunerna, ska fungera i praktiken. För personer med funktionsnedsättningen är ett smidigt samarbete inom utbildning och fostran viktigt.

Det saknas också en ordentlig konsekvensbedömning om hur förslaget påverkar tillhandahållandet av tjänster på svenska. Förslaget bör till dessa delar kompletteras. Det är viktigt att inte enbart en serviceproducent får ansvar för att producera alla tjänster för svenskspråkiga personer med funktionsnedsättning; om bara en serviceproducent ansvarar för produktionen finns få incitament för utveckling av tjänsterna. Också andra serviceproducenter måste kunna erbjuda tjänster. Brukarna och de anhörigas åsikter om hur tjänsterna borde

förverkligas måste tas i beaktande.

Det är viktigt att de lagstadgade tjänsterna ordnas utgående från individuella behov och med hänsyn till kvalitet i tjänsterna. Det offentliga måste garantera kvalitativt god servicehandledning och att personer med funktionsnedsättning får det stöd de behöver för att kunna ta del av övriga tjänster. Dessa tjänster måste kunna fås i närheten av brukaren, d.v.s så att experterna vid behov ambulerar och att det finns tillgång till ett mångprofessionellt nätverk. Nödvändiga vardagliga tjänster som personen med funktionsnedsättning behöver för att klara vardagen måste kunna fås i personens eget hem.

Också personer med funktionsnedsättning ska omfattas av valfrihet, för att trygga jämlikhet i förhållande till den övriga befolkningen. Serviceutbudet måste planeras så att det kan användas också av dem i utsatt ställning. Personlig budgetering kan användas av en del och kan innebära stora förbättringar, men det måste också finnas alternativ för dem som inte har resurser att välja själv.

I förslaget betonas landskapens autonoma ställning när det gäller organiseringen av service. Det är ändå viktigt att det finns nationella kvalitetsstandarder som garanterar likvärdig och tillgänglig service som beaktar mänskliga rättigheter, oberoende av vilket landskap man bor i. De lagstadgade tjänsterna i substanslagarna kan heller inte förbigås genom avtal. Därmed är det oklart vad funktionen med det offentliga servicelöftet är; landskapen kan inte ingå avtal som avviker från substanslagarnas innehåll. Socialvårdens ställning och hur socialvården förverkligas och utvecklas i reformen är oklar. Samtidigt visar forskning att avsaknad av kvalitativt god socialvård leder till kostnader inom hälsovården.

Likvärdiga tjänster ska kunna erbjudas på ett nationellt plan. Tjänster som har landskapsmonopol eller tjänster som ges en särställning enbart på grund av språk utgör ett hot mot jämlikheten och grundrättigheterna för personer med funktionsnedsättning .

4. 2. Ger förslaget tillräckliga förutsättningar för att uppnå målet om att bromsa upp kostnadsökningen med 3 miljarder euro? Om inte, hur kunde förutsättningarna för att uppnå målet förbättras?

Vastaajien määrä: 1

- Det finns risk för att man bygger ytterligare administrativa strukturer t.ex. serviceinrättningen, som tär på resurserna. Eventuella sparåtgärder ska ske genom att effektivisera produktionen, inte genom att skära ned i tjänsteutbudet eller höjning av klientavgifter. Höjda klientavgifter kan utgöra verkliga hinder och gör att personer som behöver mest stöd inte kan använda sig av tjänsterna. De egentliga besparingarna uppkommer då människor får rätt stöd i rätt tid. Serviceplaneringen har en stor roll och att brukarna är aktivt med i serviceplaneringen kan innebära att människor får rätt stöd i rätt tid.

5. 3. Förverkligas demokratin på ett tillräckligt sätt i förslaget? Om inte, hur kunde demokratin stärkas i förslaget?

Vastaajien määrä: 1

- I kommunerna har det varit möjligt för också mindre organisationer att ha ett tätt samarbete med kommunala nämnder. Risken är stor att denna kontakt försvåras, då nämnderna övergår till landskapen. I 26 § Landskapslagen stadgas om landskapens påverkansorgan och att landskapen ska tillsätta ett råd för personer med funktionsnedsättning. I dessa råd bör organisationer som representerar personer med funktionsnedsättning vara representerade; också FN-konventionens 4§ 3 kräver detta. Eftersom organet saknar beslutande makt och därmed inte kan handha myndighetsansvar, har organet de facto svårt att påverka utvecklingen av tjänster för personer med funktionsnedsättning. Därför behöver landskapen inrätta funktionshinderombud som skulle samarbeta med Råden för personer med funktionsnedsättning.

I 27 § Landskapslagen stadgas om inrättande av påverkansorgan för minoritetsspråk. Forskning tyder på att språket lider i stora helheter, och därför är det viktigt att det finns strukturer som stöder utvecklingen av tjänster på svenska. Eftersom organet saknar beslutandemakt och därmed inte kan handha myndighetsansvar, kan organets möjligheter att de facto påverka utvecklingen av tjänster på svenska ifrågasättas. Samtidigt är det viktigt att inte enbart en serviceproducent får ansvar för alla tjänster för personer med funktionsnedsättning; om en serviceproducent ansvarar för produktionen finns få incitament för utveckling av tjänsterna.

6. 4. Är landskapslagen en ändamålsenlig allmän lag för organiseringen av förvaltningen och ekonomin i de nya landskapen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: tar inte ställning

- Lagförslaget är ett stort paket. Risk finns att byråkratin ökar och att man nu skapar en tung struktur, som gör att beslutsfattande och serviceproduktionen flyttas längre från brukarna och att detta leder till inbesparingar på tjänster. Därtill är det oklart hur regionala behov (språk, skärgård, långa avstånd mm.) beaktas; dessa faktorer borde beaktas i såväl finansiering som i uppbyggnad av servicestrukturer. Det är viktigt att tillgodose att också tjänsterna för den svenskspråkiga befolkningen tryggas. Vi är oroadе över att Vasa centralsjukhus i fortsättningen troligen inte kommer att kunna erbjuda fullskalig jour.

7. 5. I 2 kap. i landskapslagen anges landskapets uppgifter. Är den helhet av uppgifter som föreslås höra till landskapet ändamålsenlig med tanke på målen med reformen?

Vastaajien määrä: 1

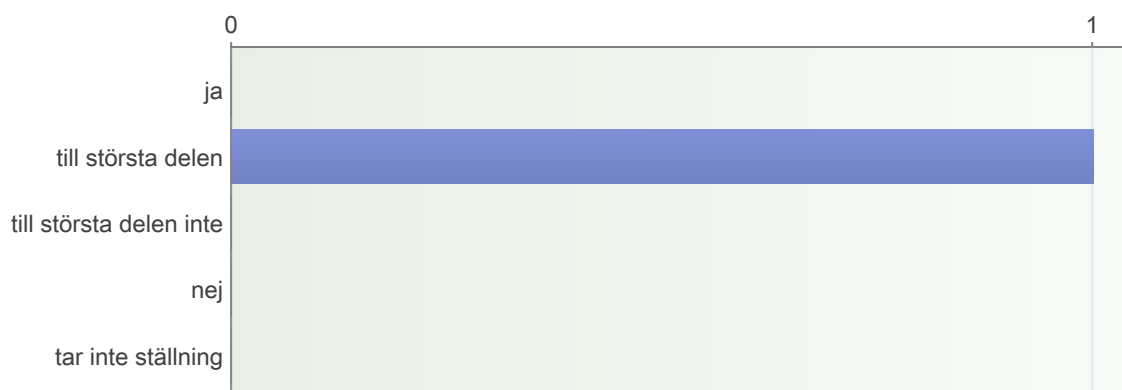

Avoimet vastaukset: tar inte ställning

- I förslaget framgår inte hur man tryggar samarbetet mellan kommun och landskap. Gällande personer med funktionsnedsättning sker en stor del av det förebyggande arbetet inom ramen för kommunal verksamhet (småbarnsfostran, planläggning, utveckling av allmänna kommunala inrättningar som simhallar, sportplaner mm.). Det måste finnas tillräckligt goda incitament som uppmuntrar kommunerna att ta hänsyn till personer med funktionsnedsättning i planeringen av sin verksamhet. Också gränsdragningen mellan social- och hälsovården (landskapet) och utbildningen (kommunen) borde förtydligas. Det finns en risk för att den inkluderande skolan körs ned, om förståelsen för de sociala behoven saknas i kommunen. Utgångspunkten bör vara att tjänsterna från landskapet kompletterar de kommunala tjänsterna. Hela servicekedjan gällande de nödvändiga tjänsterna som personer med funktionsnedsättning behöver, måste fungera och detta kräver koordinering.

8. 6. I 5 kap. i landskapslagen föreskrivs det om invånarnas rätt till inflytande. Har rätten till inflytande tryggats på ett tillräckligt sätt i förslaget?

Vastaajien määrä: 1

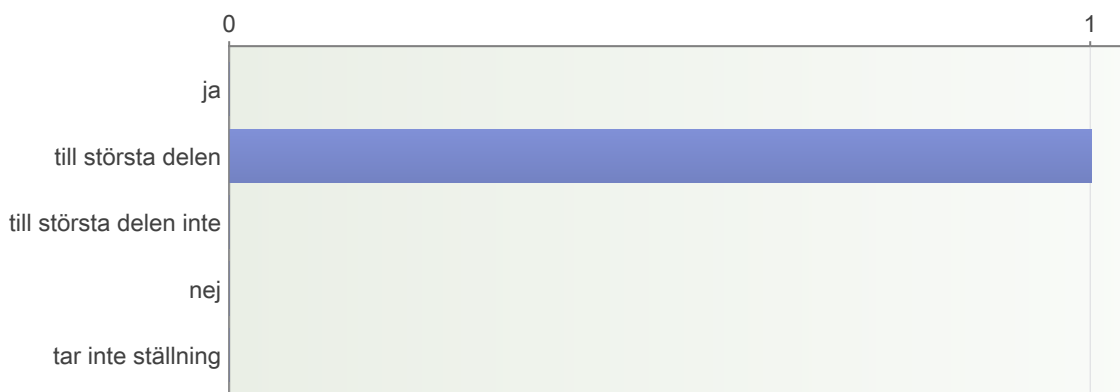

Avoimet vastaukset: till största delen

- I förslaget 23§ ingår bra förslag på hur invånare kan påverka beslutsfattande i landskapet. Särskilt bör uppmärksamhet fästas vid minoriter, ex. svenskspråkiga samt personer med funktionsnedsättning. Dessa bör nämnas i motiveringarna till 23§. Det är oklart på vilket sätt olika representanter för minoriteter utses att representera i landskapets påverkansorgan, d.v.s. vilken kompetens dessa personer borde ha. Det finns också risk för att mindre organisationers inte hörs. Därtill borde förslaget stärkas gällande möjligheten att ge utlåtanden, så att det också framgår vilken effekt utlåtandena kan ha. Det räcker inte med att "höra" brukarna, utan det måste också finnas strukturer som gör att brukarnas utlåtanden har en verklig effekt. I praktiken kan höranden fungera bra i stora städer. På mer glest bebyggda områden kan långa avstånd bli en tröskel för att delta i tillställningar där invånarna hörs. I motiveringarna bör framkomma att landskapen bör fästa särskild uppmärksamhet vid personer som t.ex. på grund av funktionsnedsättning kan ha svårt att delta i invånarundersökningar och höranden. Dessa personers åsikter bör samlas in genom att anpassa insamlingsmetoderna, användning av tolkning samt genom stöd i att fatta beslut. FDUV anser att det är bra att skyldigheterna att trygga möjligheterna till inflytande och deltagande samt tillgänglig kommunikation utsträcker sig till att gälla också de serviceproducenter som fungerar inom landskapet. Beställaren måste informera serviceproducenterna i hur dessa ska inkludera användaren i planerings- och utvecklingsarbetet.

9. 7. I 9 kap. i landskapslagen föreskrivs det om landskapets serviceinrättning. Är det som föreskrivs där ändamålsenligt med tanke på organiseringen av produktionen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: till största delen

- Det är oklart vilka offentliga uppgifter som serviceinrättningarna i landskapen ska handha och varför dessa uppgifter inte kunde finnas direkt under det förtroendevalda landskapsstyret. Om serviceinrättningarna grundas bör de kunna betjäna invånarna på svenska och finska i tvåspråkiga landskap. Vi ser det som positivt att myndigheterna också i fortsättningen ansvarar för utövande av offentlig makt, d.v.s. myndighetsbeslut. Samtidigt vill vi framhålla att det är viktigt att lagen tryggar olika sätt att ordna tjänster, och att valfrihet gällande tjänster också bör gälla personer med funktionsnedsättning.

10. 8. Styrningen av landskapets ekonomi baserar sig i synnerhet på landskapslagen och lagen om landskapens finansiering. Styr finansieringsmodellen för landskapen och ekonomistyrningsmekanismen enligt landskapslagen landskapens ekonomiska förvaltning på ett ändamålsenligt sätt?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: tar inte ställning

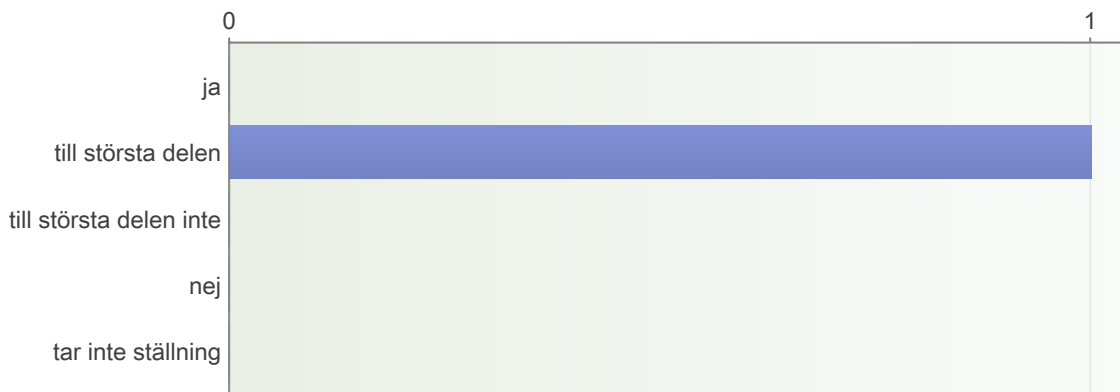
- I finansieringen av tjänster får klientavgifterna andel inte utgöra en för stor del, eftersom detta kan bli en verklig tröskel för personer med funktionsnedsättning att använda tjänsterna. Tjänsterna enligt funktionshinderlagen bör också i fortsättningen vara avgiftsfria, eftersom funktionsnedsättningen i regel är ett livslångt tillstånd som gör att möjligheterna för dessa personer att tjäna in t.ex. arbetspension är starkt begränsade. Tjänster enligt funktionshinderlagen är nödvändiga för att trygga att personer med funktionsnedsättning blir jämlikt behandlade i jämförelse med andra personer i samma ålder.

11. 9. Övriga fritt formulerade kommentarer om landskapslagen.

Ei vastauksia.

12. 10. I 4 § i förslaget till lag om ordnande av social- och hälsovård föreskrivs det om tillgången till tjänster och tjänsternas tillgänglighet. Enligt bestämmelsen ska tjänsterna tillhandahållas med hänsyn till befolkningens behov och nära klienterna, men om de förutsättningar som anges i paragrafen uppfylls, kan tjänsterna samlas till större helheter. Är bestämmelsen ändamålsenlig med tanke på tillgången till tjänster?

Vastaajien määrä: 1

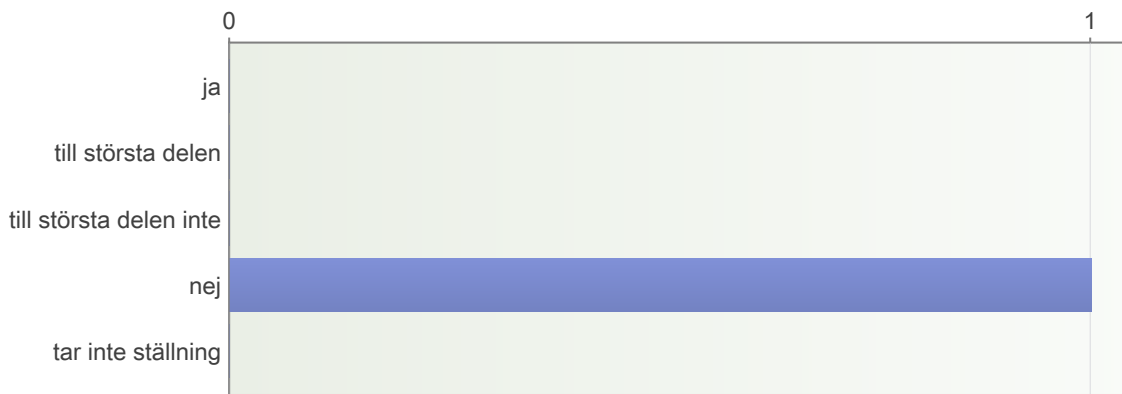

Avoimet vastaukset: till största delen

- FDUV är oroat över formuleringen i lagförslaget. Förslaget ger möjlighet att koncentrera tjänster för personer med funktionsnedsättning endast på basis av kostnadseffektivitet, vilket är i strid med FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt bland annat de grundlagsenliga rättigheterna jämlikhet, personlig frihet och skydd för privatlivet. Behovet av stöd måste utredas individuellt med personen som behöver stöd, och vid behov med hans eller hennes anhöriga. Det är förbjudet att basera bedömning av servicebehovet på basis av kostnad och diagnos. Man bör vara noga med att grunderna för koncentration av tjänster uppfylls. Språk får till exempel inte vara en tillräcklig orsak för att koncentrera tjänsterna. En viss diagnos är inte heller en tillräcklig grund för koncentration av social service, utan utgångspunkten bör vara att servicen ordnas nära personen, enligt hans eller hennes behov. Också personer med utvecklingsstörning bör få tillräckligt med stöd för att kunna leva som andra. Tillgänglighet bör förstås som ett brett begrepp, där man inte endast tänker på fysisk tillgänglighet, utan också på förståelig information och möjligheten att få stöd unders alla timmar. Tillgängliga tjänster underlättar för alla invånare, från barnfamiljer till äldre samt personer med funktionsnedsättning, och bör därför vara utgångspunkten i all planering av service. Tröskeln att koncentrera tjänster ska vara hög; i annat fall minskar incitamenten för kommunerna att utveckla de allmänna tjänsterna till att bli mer tillgängliga. I förslaget framförs att beslut om tjänster ska fattas på basis av objektiva bedömningar. Då det gäller socialvård finns det i detta skede inte objektiva, tillförlitliga mätinstrument, varför man inte kan påstå att besluten ska fattas enligt objektiv data. Mätningarna tar inte hänsyn till individuella situationer. Serviceproduktionen kan inte basera sig på ett genomsnittligt stödbehov bland befolkningen, utan vars och ens stödbehov måste utredas separat. Också mellan funktionshindrade personer med samma diagnos finns det skillnader. I förslaget ökar risken för att medikalisering styr beslutsfattandet istället för en helhetsbedömning av personens situation.

13. 11. Landskapen bildar 5 samarbetsområden, där 3–4 landskap ingår. De landskap som hör till samarbetsområdet upprättar ett samarbetsavtal i enlighet med 16 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård. Där avtalar landskapen om ömsesidigt samarbete i fråga om ordnandet och genomförandet av tjänsterna. Avtalet är juridiskt bindande för landskapen. Är det motiverat att avtalet ska vara bindande?

Vastaaajien määrä: 1

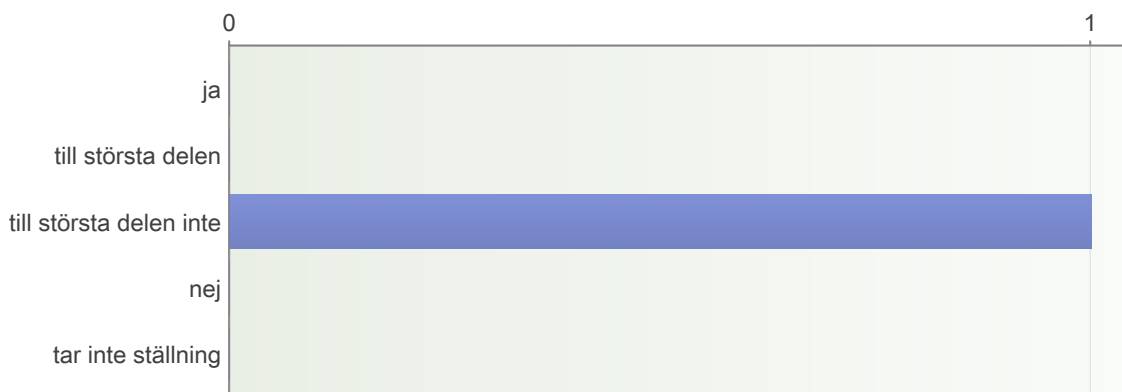

Avoimet vastaukset: nej

- De lagstadgade tjänsterna i substanslagarna måste förverkligas; dessa kan inte förbigås genom avtal.

14. 12. I det samarbetsavtal som upprättas enligt 16 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård ska det avtalas om åtgärder för att säkerställa integration av tjänsterna. Enligt den föreslagna 23 § är en tjänsteproducent skyldig att säkerställa att tjänstekedjorna integreras och samarbeta med andra aktörer på det sätt som integrationen förutsätter. Är bestämmelserna tillräckliga för att en klientorienterad integration ska förverkligas?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: till största delen inte

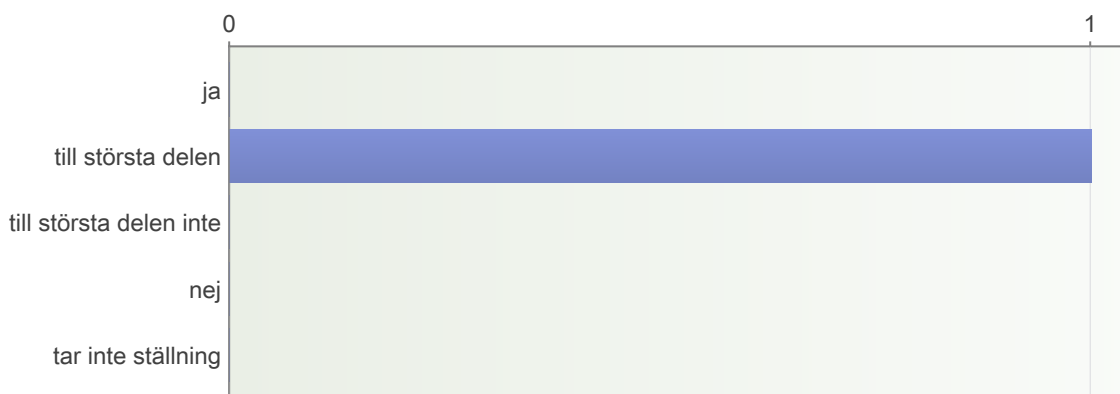
- I förslaget utgår man långt från hälsovården. Det är oklart vilken roll det sociala arbetet kommer att ha och på vilket sätt de integrerade tjänsterna skulle fungera.

15. 13. Enligt lagen om ordnande av social- och hälsovård stärks den statliga styrningen inom social- och hälso-tjänsterna (19 §, 4 kap., 6 kap.). Är detta motiverat med tanke på målen med reformen?

Ei vastauksia.

16. 14. Enligt 22 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård ska landskapet i sin egen verksamhet skilja åt ordnandet av social- och hälsovård och produktionen av tjänster. Är det med tanke på målen med reformen ändamålsenligt att skilja åt ordnandet och produktionen av tjänsterna?

Vastaajien määrä: 1

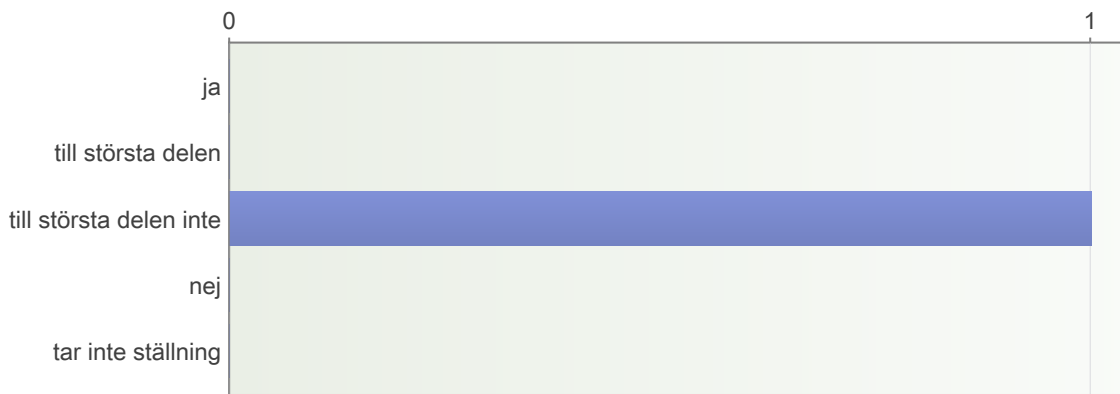

Avoimet vastaukset: till största delen

- FDUV anser att det är nödvändigt att särskilja ordnande och produktion av tjänster. I dagens läge är det specialomsorgsdistriktet Kårkulla samkommun som i praktiken både definierar behovet av service för svenskspråkiga personer med utvecklingsstörning samt erbjuder tjänster. Detta kan vara en intressekonflikt och ett incitament för att tjänsterna inte utvecklas eftersom det inte finns konkurrerande verksamhet. Om detta får fortgå kommer de svenska personerna med funktionsnedsättning att vara i ojämlig ställning i förhållande till de finska, eftersom de finska specialomsorgsdistrikten läggs ned och serviceutbudet kommer att förändras och utvecklas. FDUV anser att en serviceproducent inte kan ha både ansvar för att anordna och producera tjänster för personer med funktionsnedsättning.

17. 15. Enligt 22 § i lagen om ordnande av social- och hälsovård har landskapet bolagiseringsskyldighet, när landskapet sköter social- och hälsovårdsuppgifter i ett konkurrensläge på marknaden eller om tjänsterna omfattas av den omfattande valfrihet som avses i bestämmelserna om valfrihet. Är lösningen ändamålsenlig?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: till största delen inte

- Det är oklart vilken roll klienten har i denna modell. Modellen baserar sig långt på att det finns en marknad och att man kan konkurrensutsätta service. Det finns en risk för att kvaliteten i tjänsterna och personens behov inte beaktas vid upphandling. Detta är av särskild betydelse då det gäller anordnande och produktion av socialtjänster. Det finns också risk för att modellen splittrar den kunskap som finns och att man i fortsättningen har svårt att tillvarata den kunskap som byggts upp till exempel inom specialomsorgsdistrikten. Det är i skrivande stund oklart vilka tjänster som kommer att omfattas av valfriheten. Valfrihet kan förverkligas utan tvång att bolagisera. Det borde utredas mera om följderna av bolagisering. Om serviceproduktionen bolagiseras bör offentlighetslagen gälla också dessa bolag.

18. 16. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om ordnande av social- och hälsovård.

Ei vastauksia.

19. 17. Denna fråga är avsedd endast för kommunerna: Avsikten är att det i införandelagen ska föreskrivas om till vilket landskap kommunerna hör efter att reformen har trätt i kraft. Anser man i er kommun att kommunen bör höra till det landskap som föreslås i 5 § i införandelagen?

Ei vastauksia.

20. 18. Denna fråga är avsedd endast för kommunerna: Om ni svarade nej på föregående fråga, vilket landskap borde kommunen då höra till och varför? (Kommunen ska sända fullmäktiges beslutshandling till social- och hälsovårdsministeriet)

Ei vastauksia.

21. 19. I 2 kap. i införandelagen föreskrivs det om en temporär förvaltning samt om uppgifterna och befogenheterna för det temporära beredningsorganet. Är de föreslagna bestämmelserna om den temporära förvaltningen tillräckliga?

Ei vastauksia.

22. 20. Enligt 14 § i införandelagen ska personal som arbetar i organisationer som producerar kommunala social- och hälsovårdstjänster övergå i tjänst hos ett landskap i enlighet med principerna för överlåtelse av rörelse. Dessutom ska personal som inom övrig kommunal förvaltning eller kommunala stödtjänster huvudsakligen utför social- och hälsovårdsuppgifter övergå i tjänst hos ett landskap. Är de föreslagna bestämmelserna om överföring av personalen ändamålsenliga med tanke på personalens ställning?

Ei vastauksia.

23. 21. Enligt 4 kap. i införandelagen ska lagstadgade samkommuners hela egendom och kommuners lösa egendom överföras till landskapen. Kommunernas lokaler och fastigheter förblir i kommunernas ägo. Är lösningen i fråga om egendomsarrangemangen godtagbar?

Ei vastauksia.

24. 22. Om ni på föregående fråga svarade nej eller till största delen inte, på vilket sätt borde egendomsarrangemangen då genomföras?

Ei vastauksia.

25. 23. I 41 § i införandelagen föreskrivs det om den kommunala inkomstskattesatsen 2019–2021. Anser ni att det med tanke på jämlikheten mellan skattebetalarna är motiverat att kommunernas skattesatser begränsas i tre år?

Ei vastauksia.

26. 24. Enligt 42 § i införandelagen ska landskapet bilda sådana dotterbolag till landskapets serviceinrättning som avses i lagen om ordnande av social- och hälsovård och som producerar tjänster som omfattas av den omfattande valfrihet som det föreskrivs särskilt om genom lag. Bolagiseringen ska vara genomförd senast den 31 december 2020. Är den föreslagna övergångstiden för att organisera landskapets produktion i bolagsform tillräcklig?

Ei vastauksia.

27. 25. Övriga fritt formulerade kommentarer om införandelagen.

Ei vastauksia.

28. 26. Staten finansierar den verksamhet som ska bedrivas av de landskap som inrättas. Ansvar för finansieringen av social- och hälso-tjänsterna läggs således på staten. Är lösningen ändamålsenlig med tanke på målen med reformen?

Ei vastauksia.

29. 27. Landskapens inkomster är statlig finansiering (3 §) och inkomster från klient- och användningsavgifter (4 §). Dessutom kan landskapen ta kortfristiga lån (3 §). Vid en årlig justering begränsas en ökning av den statliga finansieringen för att säkerställa de offentliga finansernas bärkraft (6 och 29 §). Har landskapen tillräckliga ekonomiska förutsättningar för att klara av de lagstadgade uppgifterna?

Ei vastauksia.

30. 28. Är de behovsfaktorer som beskriver användningen av tjänster och som används vid bestämningen av den statliga finansieringen (3 kap., inkl. den nya koefficienten för främjande av hälsa och välfärd) och deras viktkoefficienter motiverade?

Ei vastauksia.

31. 29. Inom finansieringen av social- och hälsovården övergår man gradvis från utgiftsbaserad finansiering till behovsbaserad finansiering. Är den föreslagna övergångsperioden (2019–2023) för landskapens finansiering tillräcklig (27–28 §)?

Ei vastauksia.

32. 30. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om landskapens finansiering.

Ei vastauksia.

33. 31. Anser ni att de föreslagna sätten för att ändra landskapsindelningen är ändamålsenliga? (särskilt 2 och 10 § i lagen om landskapsindelning)

Ei vastauksia.

34. 32. Övriga fritt formulerade kommentarer om lagen om landskapsindelning.

Ei vastauksia.

35. 33. Är de utjämningsarrangemang och övriga ändringar som föreslås i statsandelssystemet för att lindra betydande kommunvisa omställningar på grund av social- och hälsovårdsreformen godtagbara och tillräckliga (24 §, 27 §, 27 b § och 55 § i lagen om statsandel för kommunal basservice)?

Ei vastauksia.

36. 34. Är statsandelskriterierna (inkl. det nya kriteriet för främjande av välfärd och hälsa) och deras viktningar motiverade (2 kap. i lagen om statsandel för kommunal basservice och 3 § i utkastet till statsrådets förordning om statsandel för kommunal basservice)?

Ei vastauksia.

37. 35. Fritt formulerade kommentarer om helheten i fråga om statsandelarna i regeringspropositionen.

Ei vastauksia.

38. 36. Anser ni att de ändringar i det statliga beskattningssystemet som föreslås för att få in medel för landskapens finansiering är godtagbara ?

Ei vastauksia.

39. 37. Fritt formulerade kommentarer om skattelagarna.

Ei vastauksia.

40. 38. Det föreslås att tillämpningsområdet för den lagstiftning som gäller kommunernas personal ska ändras så att det också börjar omfatta landskapens personal. Intressebevakningen för landskapet som arbetsgivare ska skötas av Kommun- och landskapsarbetsgivarna KT, som det ska föreskrivas om genom en ny lag. Är de bestämmelser som föreslås om personalens ställning och arbetsgivarnas intressebevakning ändamålsenliga?

Ei vastauksia.

41. 39. Är de bestämmelser som föreslås om finansieringen av pensionerna ändamålsenliga?

Ei vastauksia.

42. 40. Fritt formulerade kommentarer om personalens ställning och/eller arbetsgivarnas intressebevakning samt pensionerna.

Ei vastauksia.

43. 41. Hur bedömer ni att reformen påverkar er egen organisations ställning?

Vastaaajien määrä: 1

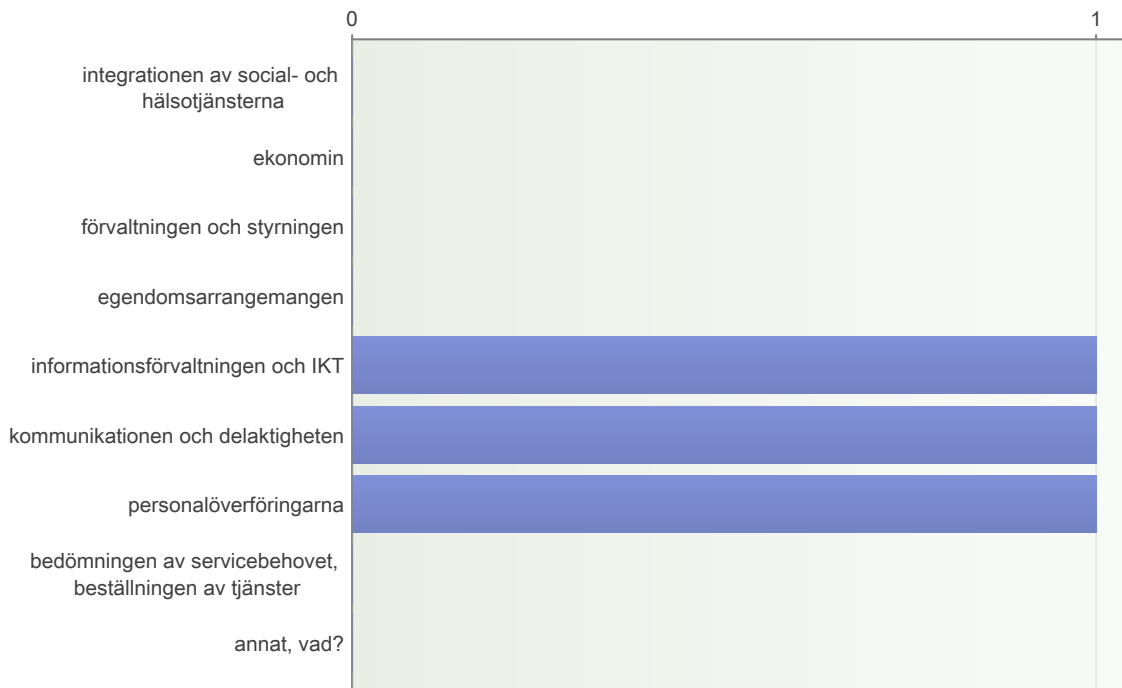
- För att garantera att brukarens röst hörs och att personer med utvecklingsstörning får tjänster av god kvalitet enligt deras individuella behov, bör organisationernas ställning stärkas. I landskapsreformen bör man trygga möjligheterna för intresseorganisationer och de människor de representerar att påverka och delta i beslutsfattandet och i uppföljningen av hur servicen förverkligas.

44. 42. Har landskapen tillräckliga ekonomiska förutsättningar för att klara av de lagstadgade uppgifterna efter att reformen har trätt i kraft?

Ei vastauksia.

45. 43. Inom vilket område/ vilka områden bedömer ni att ni behöver nationellt stöd för det regionala genomförandet av social- och hälsovårdsreformen och landskapsreformen (ni kan välja flera alternativ)?

Vastaaajien määrä: 1

46. 44. Övriga fritt formulerade kommentarer om utkastet till regeringsproposition.

Ei vastauksia.

47. 45. Specificerade förslag till lagändringar.

Ei vastauksia.